

5) Има ли право организатор на хазартни игри, който е получил разрешение за организиране на хазартни игри в една държава и е под надзора на компетентния орган тази държава, да предлага на пазара в друга държава-членка хазартни игри, например чрез обяви във вестниците, без да е поискал предварително разрешение от компетентните органи на тази държава? При утвърдителен отговор на въпроса, означава ли това, че правната уредба на държава-членка, предвиждаща налагане на наказания при насърчаване на участието в лотарийни игри, организирани в чужбина, представлява пречка за свободата на установяване и за свободното предоставяне на услуги, която по никакъв начин не може да бъде обоснована с императивни съображения от обществен интерес? Има ли значение за отговора на първия въпрос обстоятелството, че държавата-членка, в която е установен организаторът на хазартни игри, се позовава на същите императивни съображения от обществен интерес, както държавата, в която този организатор желае да предлага на пазара своите хазартни игри?

Преюдициално запитване, отправено от Svea hovrätt (Швеция) на 13 октомври 2008 година — Anders Gerdin/Åklagaren

(Дело C-448/08)

(2008/C 327/29)

Език на производството: шведски

Препращаща юрисдикция

Svea hovrätt

Страни в главното производство

Жалбоподател: Anders Gerdin

Ответник: Åklagaren

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли при определени обстоятелства да се допусне дискриминация, основана на гражданство, в рамките на национален пазар на хазартни и лотарийни игри поради императивни съображения от обществен интерес?
- 2) Ако ограничителната политика, провеждана на националния пазар на хазартни и лотарийни игри, следва няколко цели и една от тях е финансирането на социални дейности, може ли в този случай да се счита, че последното е допълнителна благоприятна последица от ограничителната политика? При отрицателен отговор на този въпрос може ли все пак да се допусне тази ограничителна политика, ако целта да се финансира социални дейности не може да се счита за основна цел на ограничителната политика?
- 3) Може ли държавата да се позовава на императивни съображения от обществен интерес, за да обоснове ограничителната политика по отношение на хазартните игри, ако контролираните от държавата дружества предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, доходите от които постъпват в държавата и една от целите на това предлагане на пазара е

финансирането на социални дейности? При отрицателен отговор на този въпрос може ли все пак да се допусне тази ограничителна политика, ако не се установи, че финансирането на социални дейности е основната цел на посоченото предлагане на пазара?

- 4) Пропорционална ли е пълната забрана да се предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, организирани в друга държава-членка от дружество — организатор на хазартни игри, което е установено в тази държава-членка и е под надзора на нейните органи, от гледна точка на целта да се упражнява контрол и надзор върху хазарта, при положение че в същото време не съществува никакво ограничение да се предлагат на пазара хазартни и лотарийни игри, организирани от дружества, установени в държавата-членка, която провежда тази ограничителна политика? Как следва да се отговори на този въпрос, ако целта на подобна правна уредба е да се ограничи хазарта?
- 5) Има ли право организатор на хазартни игри, който е получил разрешение за организиране на хазартни игри в една държава и е под надзора на компетентния орган тази държава, да предлага на пазара в друга държава-членка хазартни игри, например чрез обяви във вестниците, без да е поискал предварително разрешение от компетентните органи на тази държава? При утвърдителен отговор на въпроса, означава ли това, че правната уредба на държава-членка, предвиждаща налагане на наказания при насърчаване на участието в лотарийни игри, организирани в чужбина, представлява пречка за свободата на установяване и за свободното предоставяне на услуги, която по никакъв начин не може да бъде обоснована с императивни съображения от обществен интерес? Има ли значение за отговора на първия въпрос обстоятелството, че държавата-членка, в която е установен организаторът на хазартни игри, се позовава на същите императивни съображения от обществен интерес, както държавата, в която този организатор желае да предлага на пазара своите хазартни игри?

Преюдициално запитване, отправено от Symvoulío tis Epikrateias (Гърция) на 17 октомври 2008 г. — Panagiotis I. Karanikolas, Valsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Ntolou, Ioannis Anasoglou, Pantelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafyllos K. Mavrogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos и Synetairismos Paraktion Alieon Kavalas/Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimon и Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas-Kavalas-Xanthis

(Дело C-453/08)

(2008/C 327/30)

Език на производството: гръцки

Препращаща юрисдикция

Symvoulío tis Epikrateias

Страни в главното производство

Ищци: Panagiotis I. Karanikolas, Valsamis Daravanis, Georgios Kouvoukliotis, Panagiotis Ntolou, Dimitrios Z. Parisis, Konstantinos Emmanouil, Ioannis Anasoglou, Pantelis A. Beis, Dimitrios Chatziandreou, Ioannis A. Zaragkoulias, Triantafyllos K. Mavrogiannis, Sotirios Th. Liotakis, Vasileios Karampasis, Dimitrios Melissidis, Ioannis V. Kleovoulos, Dimitrios I. Patsakos, Theodoros Fournarakis, Dimitrios K. Dimitrakopoulos и Synetairismos Paraktion Alieon Kavalas

Ответници: Ypourgos Agrotikis Anaptyxis kai Trofimou и Nomarchiaki Aftodioikisi Dramas-Kavalas-Xanthis

Встъпили страни: Alieftikos Agrotikos Synetairismos gri-gri nomou Kavalas, наречено „MAKEDONIA“ и „Panellinia Evosi Ploiouktion Mesis Alieias“ (P.E.P.M.A)

Преюдициални въпроси

- 1) Може ли държава-членка да приеме допълващи мерки по смисъла на член 1, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1626/94 на Съвета, състоящи се в установяването на абсолютна забрана за използване на рибарски принадлежности, чието използване по принцип е разрешено в съответствие с разпоредбите на посочения регламент?
- 2) Разрешено ли е по смисъла на разпоредбите на този регламент използването, в териториалните води на държава-членка със средиземноморска брегова линия, на рибарски принадлежности, които не са включени сред посочените като забранени по принцип от член 2, параграф 3 и член 3, параграф 1 от този регламент, и чието използване е бил забранено преди влизането в сила на регламента от национална разпоредба на държава-членка?

Иск, предявен на 21 октомври 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Португалска република

(Дело C-458/08)

(2008/C 327/31)

Език на производството: португалски

Страни

Ищци: Комисия на Европейските общности (представители: E. Traversa и P. Guerra e Andrade)

Ответник: Португалска република

Искания на ищеца

- Да се установи, че като поставя във връзка с предоставянето на строителни услуги в Португалия същите изисквания като тези, които поставя във връзка с установяването, Република Португалия не е изпълнила задълженията си по член 49 ЕО.
- Да се осъди Португалската република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Португалското законодателство относно достъпа до строителната дейност и по-нататъшното ѝ упражняване (Декрет-закон № 12/2004) изисква лиценз за упражняването на строителна дейност в Португалия.

Нито едно предприятие, без изключение, не може да извършва в Португалия работи по строителство, реконструкция, разширяване, преустройство, ремонт, консервация, рехабилитация, почистване, реставрация, събаряне и като цяло — каквито и да е свързани със строителство работи, без предварително разрешение от португалските административни органи.

Португалското законодателство в областта на конкуренцията, което забранява на предприятията, включително и на предприятията от Общността, да предоставят строителни услуги в Португалия, ако не са получили предварително от португалските административни органи разрешение за достъп до строителната промишленост, нарушава член 49 ЕО.

Предвидените в португалското законодателство изисквания по отношение на достъпа до строителната дейност са изисквания за установяване. Португалското законодателство не прави разлика между установяване и предоставяне на услуги с временен характер.

За да предоставя услуги в Португалия, строително предприятие, установено в друга държава-членка, е принудено да отговаря на всички необходими за установяването условия, което на практика означава, че няма друг избор освен да се установи в Португалия. Такова изискване представлява сериозно ограничение на свободното предоставяне на услуги.

Изискванията във връзка с продължаване на упражняването на дейността също представляват ограничения на свободата на предоставяне на услуги, като правят невъзможно предоставянето на строителни услуги с временен характер.

Причините, на които се позовава португалското правителство, за да обоснове спорните ограничения, не са доказани и не следва да се вземат предвид.

Иск, предявен на 21 октомври 2008 г. — Комисия на Европейските общности/Република Гърция

(Дело C-460/08)

(2008/C 327/32)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищци: Комисия на Европейските общности (представители: G. Rozet и D. Triantafyllou)

Ответник: Република Гърция